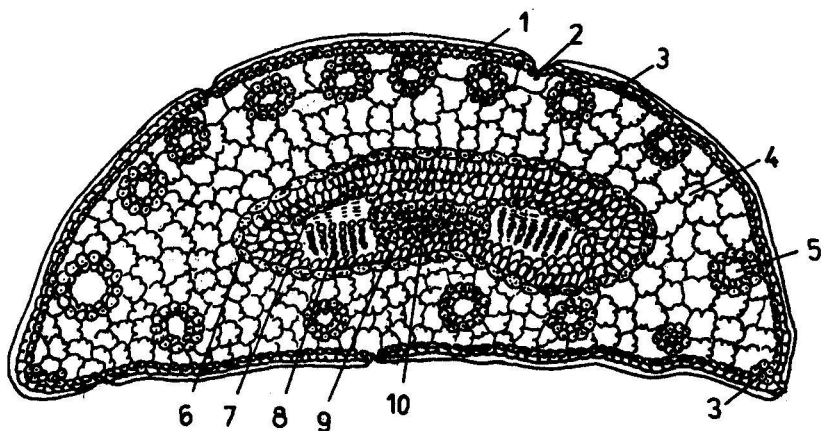

Фиг. 75. Пререз на игловиден лист на бял бор (*Pinus sylvestris* L.): 1 – епидермис; 2 – устица; 3 – хиподермис; 4 – мезофил; 5 – смолен канал; 6 – ендодермис; 7 – флоем; 8 – ксилем; 9 – трансфузионна тъкан; 10 – склеренхим

смолни канала. От вътрешната страна те са постлани с жлезист епител, а отвън са заградени от склеренхимни влакна. Централният цилиндър на листа е отделен от мезофила чрез ендодермис, който е изграден от едри, безцветни и дебелостенни паренхимни клетки, които понякога съдържат скорбяла. Двете проводящи снопчета в централния цилиндър са разположени странично и малко косо по отношение на намиращата се между тях склеренхимна тъкан.

Пространството между снопчетата и ендодермиса е запълнено от т.н. трансфузионна тъкан, която се състои от два вида клетки. Едните са живи, паренхимни, а другите са мъртви, имат дворчести пори и приличат на трахеиди. Трансфузионните трахеиди са разположени до трахеидите на проводящите снопчета, а паренхимът – до ситовидните цеви. Това показва, че първите провеждат водата и минералните соли от ксилема до мезофила, а вторите провеждат асимилатите от мезофила до флоема на снопчетата.

Рисува се схематично лист на черен бор при малко увеличение.